

[Enggaard.]

skylder, at de ved noget om, hvad deres stemmer efter valget vil blive anvendt til“.

Hr. Per Hækkerup må have hørt dette også i første omgang. Ikke desto mindre gentog han her i anden omgang sit synspunkt om, at venstre stod for en enegang.

Hr. Per Hækkerup eller andre vil komme i svar knibe, hvis de bliver bedt om dokumentation for deres påstand om, at partiet venstre eller venstres folketingsgruppe ved nogen lejlighed har udtalt sig for en dansk enegang til fællesmarkedet.

Jeg er overbevist om, at udenrigsministeren ej heller, bl. a. i den tale, som hr. Per Hækkerup henviste til, er gået uden om det grundlag, som er folketingets fælles grundlag i disse anliggender. Jeg tror derfor, at debatten om disse ting kan slutte, men at hr. Per Hækkerup bør erindre sig, at han ikke pådutter andre partier synspunkter, som de aldrig har givet udtryk for. Jeg synes ikke, noget sådant hører hjemme i en god debat.

Tilbage bliver imidlertid den tvivl, der må være hos socialdemokratiet i disse anliggender, og som baserer sig, som jeg sagde det i mit første indlæg, på det forhold, at selv om de givne forudsætninger om Englands indtræden og om Norges og Sveriges løsning af deres problemer i forbindelse med tilknytning til De europæiske Fællesskaber er opfyldt, har socialdemokratiet én hindring tilbage, før man kan sige, at det går ind for en dansk tiltræden af De europæiske Fællesskaber, nemlig den ekstraordinære kongres, som man i lørdags eller søndags besluttede skulle holdes, inden man endeligt kunne tage stilling. Det er på det punkt, der er kommet en ekstra usikkerhed ind i billedet, og jeg beklager det meget.

Jeg hører til dem, der efter LO-formanden, hr. Thomas Nielsens, klare stillingtagen i sommer efterfulgt af en lige så klar stillingtagen af HK-formanden, hr. Max Harvøe, hvorefter hr. J. O. Krag erklærede, at han for sin del kunne være enig med hr. Thomas

Nielsen, så frem til, at der nu var skred i beslutningsprocessen i socialdemokratiet, således at det årsmøde, der blev holdt nu afvige lørdag-søndag, kunne have givet en klar stillingtagen i dette spørgsmål. Jeg beklager, at vi må vente lidt på det, men jeg gentager, at jeg håber inderligt, at den positive kurs, socialdemokratiet har ført siden 1961 i sin Europapolitik, må blive vedligeholdt, således at det fællesskab, der har bestået imellem de tre regeringspartier og socialdemokratiet langs ad vejen, kan holde, indtil beslutningen er endeligt gennemført.

Jeg rettede endelig i mit første indlæg nogle konkrete spørgsmål til socialdemokratiet ved dets første ordfører, hr. Grünbaum, på linje med, hvad også andre ordførere var inde på, nemlig om man kunne regne med, at hr. Grünbaums udtalelser i tirsdags vedrørende det økonomiske ansvar for de forslag, socialdemokratiet har stillet, og som de har fået stemt ned, var ensbetydende med, at vi ej heller skulle møde disse forslag i valgkampen som socialdemokratiets politik og udtryk for noget, som man ønsker at gennemføre efter valget, hvis man har mulighed for det. Jeg har ikke fået svar på det, og det må vel så stå hen som en af de uklare ting i denne valgkamp, at vi ved, at socialdemokratiet har stillet en række forslag, de har fået dem stemt ned, og de vil ikke i skattedebatten belastes med de omkostninger, som er forbundet med disse forslag, men jeg forudser, at vi nok bliver nødt til at regne med, at spørgsmålet om pensioner, boligsikring og mange andre ting, som man har stillet forslag om i tidens løb, alligevel vil blive præsenteret som det, socialdemokratiet står for.

Niels Helveg Petersen: Jeg skal til hr. Aksel Larsen gøre en enkelt bemærkning. Hr. Aksel Larsen gik ind på en diskussion om kasseoverskud og sagde, at det var han da ikke modstander af, han kunne for sit vedkommende da ikke afvise, at der kunne være behov for kasseoverskud, men, føjede hr. Aksel Larsen til, havde man sådan et, så